

[Edele Kruchow.]

de muligheder, der er opstillet. Det vil gribe så afgørende ind i det kommunale selvstyres nuværende funktionsform, at denne let ville kunne få en helt anden karakter.

Vi mener heller ikke, at tiden er inde til ændringer lige i øjeblikket. Der er to grunde hertil: Den lov, vi lever under i øjeblikket, er jo ret ny. Vi synes, den er rummelig, og den er så rummelig, at vi bør have flere erfaringer, inden vi går i gang med vidtrækkende ændringer. Desuden er der lang tid til næste kommunalvalg.

H. C. Toft (KF):

Af ministerens tale og af indlæggene fra ordføreren for socialdemokratiet, venstres ordfører og ordføreren for fremskridtspartiet fremgår det jo ganske klart, at dette forslag ikke kan gennemføres her i folketinget. Jeg vil derfor ikke bruge tid til at argumentere imod det.

Jes Schmidt (CD):

Jeg kunne næsten sige det samme som hr. H. C. Toft. Den gruppe, som jeg repræsenterer her, kan ikke tilfræde det foreliggende forslag, idet det rent praktisk forudsætter en omfattende reform af hele den kommunale struktur i retning af det, man har i Sverige, i Vesttyskland og i andre lande. Desuden tager man nok munden lidt for fuld med hensyn til rådsmedlemmernes antal.

Når dette er sagt, vil jeg dog gerne tilføje, at der efter min mening er en lille kerne i sagen, som der er anledning til at se på. Denne lille kerne består af to dele. Det er efter min mening rigtigt, at antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer er holdt i lidt for stramme rammer. Der er også noget rigtigt i, at det halter med kontakten mellem de mange landsbyer, som i visse tilfælde er blevet sammenfattet til primærkommuner — vi har jo op til 10 landsbyer, som er sammenfattet til én kommune.

Ved kommunalreformen 1970 nægtede man f. eks. kommuner af størrelse 20.000 — 30.000 indbyggere at indføre et medlemstal i kommunalbestyrelsen på over 21. Jeg selv var i min hjemkommune med til at beslutte 23, men det gik som i det gamle Rom: Roma locuta, og sagen var afgjort; i dette tilfælde: København talte, og så var sagen

sluttet med 21. Denne stramme grænse har i mange kommuner efter min erfaring ført til en vis overbelastning af rådsmedlemmerne. Hvad siger man f. eks. til, at man i en kommune har 110 udvalgs- og kommissionspladser, der skal fordeles på 21 medlemmer? Det er tit for meget. Man må jo næsten være tjenestemand eller fagforeningsfunktionær eller pensionist for at kunne overtage et sådant arbejde.

Resultatet er da også, som alle ved, at mange dygtige kommunalfolk, tit erhvervsfolk, har taget deres hat og er gået ud af rådene. Derfor mener jeg, at der er anledning til at overveje, om man ikke kan gå til en ganske beskedent udvidelse af kommunalrådsmedlemmernes antal, når den pågældende kommune selv ønsker det.

Det andet problem er kontakten i store primærkommuner, hvor det er vanskeligt at skabe direkte kontakt til de mange landsbyer, som kommunerne ofte består af. Der kan altså bødes på den i og for sig gode ordening, som vi fik i 1970, en ordening, som virkelig har vist sig at være god. Jeg har anledning til at takke indenrigsministeren for den grundige forklaring og stillingtagen til denne sag. Men en udvidelse af rådsmedlemmernes tal, såfremt kommunerne ønsker det selv, mener jeg man kunne overveje positivt.

Med den indstilling vil vi gerne deltage i udvalgsarbejdet.

Henning Philipsen (SF):

Jeg kan på mit partis vegne i princippet give tilslutning til det forslag, som det kommunistiske parti har fremsat. Vi vil medvirke til dets gennemførelse under en eller anden form, under hensyn til hvad vi måtte kunne blive enige om i udvalget.

I den valgkamp, der gik forud for valget den 4. december, var der partier, som i den grad satte nærdemokrati og andre ting i centrum eller i fokus, om man vil. Det forekommer mig, at de i dag, hvor de bliver stillet over for et forslag, som i hvert fald indebærer en tilnærmelse hertil, ligesom ikke rigtig har noget at have deres velvilje i.

Vor tilslutning skal ses i forhold til vore tidligere forslag i forbindelse med kommunalreformen i 1969-70, hvor vi jo foreslog, at man fik indføjet lokalrådene i den kommunale forfatning.